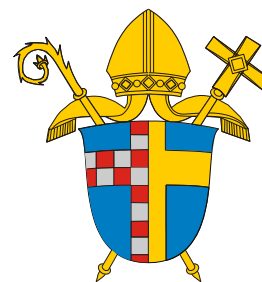

DOPIS NEMOCNÝM

ADVENT - VÁNOCE 2024

Milí přátelé, drazí nemocní,
milí senioři, sestry a bratři,

během adventu a vánoční doby se více než jindy setkáváme se slovem vzhůru. Hned na začátku adventu například ve výzvě proroka Izaiáše:

„Vzhůru vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha (Iz 2,3).“ O Vánocích se zase ono vzhůru objevuje v textech koled jako výzva k probuzení a vydání se na cestu k Betlému. Vzhůru, bratři milí, v té půlnoční chvíli, anděl Páně zpívá Gloria. Jsem si vědom toho, že pro vás má možná slovo vzhůru ještě trochu jiný význam. Jsou to ty probdělé noci na nemocničním lůžku, kdy nemůžete spát a jste vzhůru, nebo brzká rána, když jste vzhůru dříve, než byste chtěli. Neměli bychom ale přehlédnout, že nám slovo vzhůru především ukazuje základní směřování našeho života. V každé mši svaté slyšíme výzvu: „Vzhůru srdce!“ Náš život směřuje vzhůru k nebi. Máme upínat svou naději ke Kristu, který sestoupil z nebe a narodil se v Betlémě proto, aby vrátil našemu životu ono směřování vzhůru. Právě na počátku slavnosti Kristova narození – na Štědrý den večer zahájí Svatý otec Svatý rok 2025, který je oslavou jubilea Kristova narození. Možná si ještě vzpomenete na oslavu Velkého jubilea roku 2000 se svatým Janem Pavlem II., nebo na mimořádný Svatý rok milosrdenství, který jsme prožili v roce 2016. Tyto Svaté roky se silně vepsaly do našich srdcí i dějin církve svým poselstvím. Hlavním poselstvím Svatého roku 2025 je naděje a papež nás nazývá poutníky naděje. I když se pravděpodobně nevydáte na pouť ke Svatým branám do Říma,

nebo na některé z míst určených k poutím Jubilea v naší diecézi i vy jste celoživotními poutníky naděje. Duchovní milosti a odpustky Svatého roku můžete i vy získat tím, že se duchovně spojíte s bohoslužbami slavenými na těchto místech a obětujete své utrpení a bolesti Bohu. „Životní bouře nás nikdy nepřemohou, protože jsme zakotveni v naději“ – píše papež František.

Milí bratři a sestry, přeji Vám všem, aby Svatý rok, do kterého během letošních Vánoc vstoupíme, posílil vaše zakotvení vzhůru v naději. Naší nadějí je ten, který se pro nás v Betlémě narodil, na kříži zemřel, vstal z mrtvých a je po pravici Otcově.

Přeji požehnané dny adventu a Vánoc naplněné nadějí a žehnám.

+ Martin David

biskup ostravsko-opavský

Dobro roste bez hluku a šíří radost

Z promluvy papeže Františka při tradičním předvánočním setkání k rodinám vatikánských zaměstnanců 21. 12. 2023

Když společně rozjímáme o tajemství Ježíšova narození, je krásné, že dokážeme pochopit Boží styl, který není velkolepý ani hlučný, ale naopak, je to styl skrytosti a malosti. Vyjadřují pokorný rys Boha, který k nám nepřichází, aby nás děsil svou velikostí nebo se vnucoval svou velkolepostí, ale zpřítomňuje se tím nejobyčejnějším možným způsobem, tím, že se stává jedním z nás.

Skrytost a malost. Bůh se skrývá v malosti narozeného Dítěte, v manželském páru, Marii a Josefovi, kteří nejsou středem pozornosti, v chudobě chléva, protože pro ně nebylo místo v obydlí. To jsou charakteristické rysy Božího Syna, který se pak světu představuje jako malé semínko, které umírá skryté v zemi, aby přineslo ovoce. On je Bohem maličkých, Bohem nejmenších, a spolu s ním se všichni učíme cestě, jak vstoupit do Božího království: nikoli cestě vnějškové a umělé zbožnosti, ale cestě, na níž se stáváme malými jako děti.

Podívejte se na Ježíšovu skrytost a malost v jeskyni; podívejte se na prostotu betlému, který jste si doma vytvořili; a buďte si jisti, že dobro, i když je skryté a neviditelné, roste bez hluku.

Láska, jak dobře víme, nedělá hluk. Prožíváme ji ve skrytosti a malosti každodenních gest, v pozornosti, kterou si umíme vyměňovat. To je to, co vám přeji: abyste byli ve svých domovech a rodinách pozorní ke každodenním maličkostem, k malým gestům vděčnosti, k ohleduplnosti péče. Při pohledu na jesličky si můžeme představit ohleduplnost, něhu Marie a Josefa k narozenému Dítěti. Chtěl bych vám všem popřát tento styl.

Uzdrav mě, Hospodine

Jeremiáš 17,14 „Uzdrav mě, Hospodine, a budu uzdraven, zachraň mě a budu zachráněn, protože ty jsi má chvála.“

V těchto slovech se prorok Jeremiáš pln důvěry obrací na Boha a vyznává svou víru: „Uzdrav mě – a budu uzdraven, zachraň mě – a budu zachráněn.“ Chválí Hospodina za to, že vede jeho kroky a posílá ho tam, kde ho chce mít. Věří, že Hospodin to s ním myslí dobře. Věří v Boží milost uzdravovat a zachraňovat, která nás může provázet v těžkých časech nemoci, bolesti a osamocení.

Spolu s nemocí ale nepřichází jen bolest a utrpení. Nemoc může přinést také čas na zklidnění a přemýšlení o našem dosavadním životě. Může přinést čas na sblížení s rodinou, čas milosti, čas nového setkání s Bohem a uvědomění si Jeho působení v mém životě. Nezapomínejme také na sílu modlitby. Děkujeme za každý den, kdy se probudíme s novou nadějí na uzdravení, s novou silou nést s Kristem své utrpení. V tom nám může být povzbuzením pevná víra proroka Jeremiáše.

Každá bolest a každé trápení má svůj konec a po temnotě vždy přichází světlo. Toto světlo nám nyní symbolizují postupně se rozsvěčující svíčky na adventním věnci. Přibližují nás k očekávanému dni, kdy budeme znovu prožívat radost z narození Páně a budeme si moci silněji uvědomit, že v tento velký den Bůh

sestoupil jako člověk na zem a narodil se proto, aby nás zachránil pro život věčný.

At' Vás Boží milost naplní pokojem a nadějí. At' Vás Pán vede a chrání na každém vašem kroku. At' prožijete Vánoce v radosti a naději na lepší dny.

To vše vám přeje, vyprošuje a modlí se za Vás

Mgr. Bc. Michal Štula

nemocniční kaplan Fakultní nemocnice Ostrava

I KDYBY NEŠLO O NIC VÍC

Mons. Josef Veselý

I kdyby nešlo o nic víc
než o tajemnou chvíli
když jsme se setkali
stiskli si ruce
a úsměvem se pohladili
již to je velký dar
za který moc děkuji

I kdyby nešlo o nic víc
než o vzájemnou jistotu
že o sobě víme
a denně i na dálku
prožíváme tiché společenství
důvěry a lásky
již to je velký dar
za který moc děkuji.

I kdyby nešlo o nic víc
než o to že kříže své

společně si nadzvedáme
a bolesti své skryté
proměňujem na energii
výkupnou
již to je velký dar
za který moc děkuji

I kdyby nešlo o nic víc
než o dobré povědomí
že všechny nejistoty
samoty a opuštěnosti
překonáváme radostnou nadějí
jejíž kořeny sahají až k Betlému
kde z Růže Kvítek vykvet nám
a pokoj přinesl
lidem dobré vůle
již to je velký dar
za který nepřestávejme denně
děkovat